

JOAN MIRÓ I FERRÀ

Va néixer el 20 d'abril de 1893 a la ciutat de Barcelona. Va estudiar comerç i va treballar durant dos anys com a treballador en una drogueria, fins que una malaltia el va obligar a retirar-se a la casa familiar de Mont-roig del Camp. Al seu retorn a Barcelona ingressa a l'Acadèmia d'art dirigida per Francesc Galí, on va conèixer les últimes tendències artístiques europees. Durant la Guerra Civil, va col·laborar amb el Comissariat de Propaganda.

Mogut per la comunitat artística que s'agrupava al barri de Montparnasse, des de 1920 es va mudar durant diverses temporades hivernals a la ciutat de París, on va desenvolupar un estil únic, influït per poetes i escriptors

surrealistes. Els seus treballs surrealistes són considerats dels més originals del segle XX.

L'any 1926 va iniciar la seva col·laboració amb Max Ernst en dissenys per als Ballets Russos de l'obra *Romeo i Julieta* de Sergei Diaghilev. Amb l'ajuda de Miró, Max Ernst va ser un pioner en la tècnica del "*grattage*" en la qual s'usa una espàtula per a remoure pigments de la tela.

Miró fou considerat un dels artistes surrealistes més radicals, del qual el fundador del moviment surrealista André Breton va qualificar de "el més surrealista de tots nosaltres". Gràcies a la seva afinitat a l'automatisme, va promoure l'ús del dejuni, l'insomni i les drogues psicoactives per a induir estats d'al·lucinació que el duguessin a crear un art que revelés el subconscient. Miró va declarar haver creat un dels seus treballs més famosos, *El Carnaval de l'Arlequí*, sota al·lucinacions degudes a la falta de menjar i beguda. En les seves últimes dècades va accelerar el seu treball en diferents mitjans, produint escultures i, al costat del ceramista Josep Llorens i Artigas, centenars de ceràmiques, incloent els murals "La Lluna" i "El Sol" de la seu de la UNESCO a París i inaugurat l'any 1958, pels quals l'any següent va rebre el Premi Guggenheim. Al final de la seva carrera artística va divulgar les seves idees més radicals i menys conegudes, i a més, va realitzar un mural per al Pavelló del Gas de l'Exposició Universal realitzada a la ciutat d'Osaka (Japó) l'any 1970, on va transgredir novament les convencions tradicionals de la pintura. Les cartes que des de la seva joventut va enviar al seu amic Josep F. Ràfols, que permeten resseguir la seva evolució vital i artística de primera ma, es conserven a la Biblioteca de Catalunya que les va publicar i anotar -a càrrec d'Amadeu J. Soberanas i Francesc Fontbona- el 1993.

Entre els molts premis rebuts per Joan Miró cal destacar, el Gran Premi de Gravat de la Biennal de Venècia de l'any 1954, la Medalla d'Or de la Generalitat de Catalunya el 1978, i la Medalla d'Or de les Belles Arts l'any 1980.

Va morir a la ciutat de Palma de Mallorca el 25 de desembre de 1983 i fou enterrat al cementiri de Montjuïc, a Barcelona. Actualment moltes de les seves obres poden ser vistes a la Fundació Joan Miró de Barcelona; la Fundació Pilar i Joan Miró de Palma de Mallorca, o als museus MNAM de París o al MOMA de Nova York.

Laura Nos, Zulema Sorolla i Mariana Misikova